

[Ministeren for Sundhedsvæsen.]
den væsentligste Del af Pligtkørselskommissionens Betænkning ind, men man foretog en Ændring paa et afgørende Punkt.

I Kommissionsudkastets § 32 staar der som en Kontrol mod for store Udgifter ved denne Kørselsbestemmelse, at Kommunalbestyrelsen er bemyndiget til at bestemme, at vedkommende Sygekassemedlem for hver Befordring skal erlægge en Kontrolafgift til Kommunen af indtil 2 Kr., men denne Bestemmelse tog man ikke med i Sygekasseloven, idet man her i § 15, 6te Stykke, skrev:

„Skønner Kommunalbestyrelsen, at Misbrug af Frikørsel har fundet Sted, er den bemyndiget til at bestemme, at vedkommende Sygekassemedlem for hver Befordring skal erlægge en Kontrolafgift.“

Altsaa, Forskellen er den, at Kommissionsudkastet bestemmer, at Kommunalbestyrelsen, naar som helst den finder det rigtigt, kan paalægge en Kontrolafgift, medens Loven siger, at det kun kan ske, hvis Misbrug har fundet Sted. Jeg kunde godt tænke mig, at Klagerne fra Kommunerne blev saa stærke, at man bør overveje at gaa tilbage til Kørselskommissionens Forslag.

Det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen takker jeg for den Tilslutning, han har givet Lovforslaget, og min Tak er saa meget mere oprigtig, som det ærede Medlem har givet Afkald paa Videreføring af sine egne oprindelige Tanker; jeg synes ikke, der kan gives smukkere Anerkendelse af Udvalgets Arbejde, og jeg skal gerne lade denne Anerkendelse gaa videre til Udvalget. Jeg forstod, at det ærede Medlem gerne saa, at Udvalget tog under Overvejelse, om det var muligt i nogen Grad at reducere Lægernes Kørselstakster, som hviler haardt paa Kommunerne, og i nogen Grad ogsaa paa Sygekasserne. Dette skal jeg ikke have det mindste imod, og jeg skulde være særdeles glad, om der kunde komme noget brugbart ud af det.

Johannes Lou: Jeg skal begynde med at takke Ministeren for hans store Imødekommenhed med Hensyn til eventuelle Overgangsbestemmelser, saaledes at Loven kan blive endnu smukkere end Lovforslaget i dets oprindelige Skikkelse.

Det ærede radikale Medlem har kritiseret Kørselsbestemmelserne og henvist til Kommissionens Forslag. I denne Anledning vil jeg gøre opmærksom paa, at vi har gennemført en Nyordning af Kørselen, gaaende ud paa, at samtlige Sygekassemedlemmer skal have gratis Kørsel, fordi

samtlige Sygekassemedlemmer er ubemidlede. Netop paa Grund af denne Ubemidlethed er vi gaaet til skarpe Revisionsbestemmelser og til en Nedsættelse af Indtægts- og Formuegrænsen, og derfor skal de tilbageværende være ensstillede overfor Kommunalbestyrelsen. Vi har dobbelt Grund til at holde fast paa denne Regel nu, idet Kommunalbestyrelsen her har faaet et Grundlag til Revision af Sygekasselisterne, saaledes at det virkelig kun bliver de ubemidlede, der er Medlemmer af Kasserne. Naar vi nu, som det ser ud til med Tilslutning fra alle Sider, faar dette Lovforslag gennemført, saaledes at Kommunalbestyrelsesmedlemmer, Læger og Sygekassemedlemmer, der sidder i de Kommissioner, der skal revidere Sygekasselisterne, med god Samvittighed kan slette de mere velhavende Medlemmer, saa maa vi opretholde den Kørselsordning, vi lavede i 1927.

Naar det ærede radikale Medlem nu atter vender tilbage til de høje Kørselstakster, Lægerne har, er hertil kun at sige, at det ærede Medlem altsaa paa dette Punkt har afløst det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard og andre, det er noget, der skal siges ved enhver Lejlighed; men hvor meget det end bliver sagt, er det ganske uberettiget paa det nuværende Tidspunkt at kritisere Lægernes Kørselstakster, og det er mærkeligt, at det ærede Medlem vover at byde et Venstreministerium en Henstilling om, at det skal gribe ind i et Betalingsforhold mellem Arbejdere og Arbejdsgivere — det har jo den ærede Sundhedsminister gjort een Gang, men han gør det aldrig mere.

V. S. Petersen: Jeg skal ikke komme ind paa, hvis Tanker og Ideer det er, som har sejret ved Fremsættelsen af det foreliggende Lovforslag; for mig er Stillingen den, at her ligger noget, der er bedre end det, vi i Øjeblikket har, om end det ikke er saa godt, som vi kunde ønske, men vi er klare over, at i den Slags Forhold vil det gennemførlige ofte være et Kompromis, og saa maa man jo se, om ikke det, som man ikke har været saa tilfreds med, kan trække sig i Lave. Saa overlader vi til den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti og andre at sige, at det er de og de Ideer, der har sejret. — Herregud, de skal ogsaa en Gang imellem have en Blomst i Knap-hullet, de har jo ikke saa mange!

Til den højtærede Minister for Sundhedsvæsen skal jeg sige, at det er muligt, at det er mig, der har udtrykt mig forkert om de bemidlede Medlemmer og deres